

STATYSTYKA W PRZEDSIĘBIORSTWIE

BIULETYN SEKCJI STATYSTYKI W PRZEDSIĘBIORSTWIE
POLSKIEGO TOWARZYSTWA STATYSTYCZNEGO

ROK II

STYCZEŃ-MARZEC 1939 ROKU

NR 1

KOMITET REDAKCYJNY: J. Piekalkiewicz — przewodniczący, K. Romaniuk —
zast. przewodniczącego, W. Stopczyk — sekretarz,
St. Szulc i Z. Zaremba — członkowie.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Warszawa I, Al. Jerozolimskie 32, tel. 682-86
konto P. K. O. Nr 16797.
Sekretariat Redakcji: tel. 894-66 w godz. 16-17

TREŚĆ: Inż. St. Guzicki — Wykorzystanie statystyki dla analizy
kosztów produkcji
Dyskusja nad referatem inż. St. Guzickiego
Kronika Sekcji i Towarzystwa
Bibliografia
Spis rzeczy zamieszczonych w roku 1938

Biblioteka Jagiellońska

1003122333

Inż. Stanisław Guzicki

WYKORZYSTANIE STATYSTYKI DLA ANALIZY KOSZTÓW PRODUKCJI.

Referat wygłoszony na zebraniu naukowym Sekcji Sta-
tyki w Przedsiębiorstwie w dniu 18 listopada 1938 r.

Zadaniem statystyki w przedsiębiorstwie jest gromadze-
nie i zużytkowanie dla celów kierownictwa danych liczbo-
wych o procesach i zjawiskach składających się na działal-
ność przedsiębiorstwa. Odpowiednio ułożone dane statystycz-
ne stanowią niejako uzupełnienie rachunkowości przemysł-
owej. Systematycznie prowadzone zestawienia liczb dotyczą-
cych określonych danych z działalności zakładu przemysł-
owego w ustalonych okresach czasu, uzupełnione pewną cha-

rakterystyką tych okresów, dają doskonały obraz gospodarki i tłumaczą zestawienia wyników dawane przez rachunkowość.

Dokładna i szczegółowa analiza wyników działalności gospodarczej musi się opierać na szczegółowym badaniu warunków i środków działania. Dodatni lub ujemny wynik bilansowy może być wytłumaczony korzystnymi lub niekorzystnymi warunkami zewnętrznymi, dobrą lub złą gospodarką, środkami działania lub różnymi zjawiskami przypadkowymi. Uchwycenie tych wszystkich warunków i zjawisk jest możliwe tylko wtedy, gdy kierownictwo rozporządza dostatecznym materiałem liczbowym ilustrującym te warunki i zjawiska oraz umie z materiału tego korzystać. Samo zgromadzenie liczb, dotyczących określonych środków działania lub ilustrujących pewne zjawiska, nie wystarcza, trzeba umieć liczby te czytać, wyciągać odpowiednie wnioski i szukać zależności zachodzących pomiędzy różnymi danymi.

Metody naukowej analizy danych statystycznych i wykrywanie mniej lub więcej ścisłych praw, dotyczących wzajemnego układu zjawisk i procesów, należą do zakresu ogólnej teorii statystyki i stanowią osobną poważną dziedzinę nauki.

W wielu jednak wypadkach proste logiczne rozumowanie oparte na znajomości zjawisk i zachodzących między nimi zależności może być zupełnie wystarczające dla przeprowadzenia nawet szczegółowej analizy gospodarczej, jeżeli zebrane dane statystyczne są odpowiednio, prosto i logicznie ułożone.

Analiza gospodarności to przede wszystkim analiza kosztów, ale dla przeprowadzenia analizy kosztów nie wystarcza podawanie samych sum kosztów poniesionych, trzeba jeszcze dać pewne porównanie z planem (z kosztami preliminowanymi) oraz wykazać wzajemne stosunki różnych grup kosztów. Dla porównania różnych grup kosztów dobrze jest wybrać jakąś jednostkę pomiarową.

W wielu wypadkach za jednostkę pomiarową przyjmuje się jednostkę produktu, w wielu — jednostkę czasu. Przyjmuje się również za jednostkę pomiarową stosunek różnych rodzajów kosztów do wybranego rodzaju, np. stosunek różnych kosztów do kosztów materiałów zużytych do produkcji lub do kosztów robocizny.

Wybór jednostki pomiarowej jest bardzo ważny, źle dobrana jednostka miary może powodować fałszywe wnioski.

Tab. 2 zawiera przykład ugrupowania najważniejszych danych o głównych materiałach używanych do produkcji, a tab. 3 o materiałach zawartych w jednostce określonego wytworu.

Tab. 2. Zużycie i koszt materiałów głównych.

„GUKA”		Zużycie i koszt materiałów głównych w tonach i złotych												Nr-S-7 rok 193	
ZNAJAD															
Tytuł		Prelimin	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Pozdym	Listopad	Gruźnia	Razem
1	Zużycie materiałów w poszczeg. miesiącach	850	845	780	870										
2	Zużycie materiałów od pocz. roku	1020	845	1625	2495										
3	Zużycie materiałów na 1 tonę wytworu	135	131	130	138										
4	Stopień uzysku	74%	76%	77%	72%										
5	Koszt zużytych materiałów w poszczeg. mies.	5950	5915	5460	6090										
6	Koszt zużytych materiałów od pocz. roku w zł	5950	11865	17325	23415										
7	Wartość odpadków w poszczeg. miesiącach	240	235	232	238										
8	Rzeczywisty koszt materiałów na 1 tonę wytworu	9063	9033	8730	9363										
4	Stopień uzysku	80	89	79	88										
		78	97	77	96										
		76	95	75	94										
8	Rzeczywisty koszt materiałów na 1 tonę w zł	74	93	73	92										
		72	91	71	90										
		70	89	68	87										
		66													

Wzór „GUKA” Form A4

Z tablic tych możemy otrzymać odpowiedź dlaczego koszty materiałów przypadające na jednostkę wytworu uległy wyższe lub niższe. Zmiana kosztów materiałów mogła nastąpić na skutek nie tylko podniesienia względnie obniżenia cen zakupu, ale również z powodu większego lub mniejszego zużycia materiałów na jednostkę produkcji, wreszcie też z powodu zepsucia części wytworów w produkcji.

Jeżeli zużycie materiału na 1 tonę wytworu nie uległo zmianie, a koszt zmienił się, to znaczy musiała się zmienić cena. Jeżeli zaś zmieniła się ilość zużywana to jasnym jest że przy tej samej cenie koszt produkcji na jednostkę wytworu musiał się zmienić.

Mniejsze lub większe zużycie materiałów na jednostkę wytworu może być spowodowane różnymi powodami, np. większe zużycie przy jednoczesnej niższe cen wskazuje,

Tab. 3. Ilość i koszt materiałów w jednej tonie wytworu.

„GUKA”		Ilość i koszt materiałów w jednej tonie wytworu												NrS-9 rok 193...	
T r e ś c		Prelimin	Styczeń	Luty	Marzec	Kwieciec	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październ	Listopad	Grudzień	Razem
1	Ilość w kg zużyta do produkcji 1 tony wytwórcz	mat „A”	520	520	525	525									
		mat „B”	280	280	281	280									
		mat „C”	180	185	185	185									
		inne mat	160	165	164	164									
		razem	1140	1150	1155	1144									
2	Koszt w zł materiałów zużytych do produkcji 1 tony wytwórcz	mat „A”	156	156	158	158									
		mat „B”	95	92	93	92									
		mat „C”	36	37	38	38									
		inne mat	85	84	84	84									
		razem	372	369	373	372									
Koszt materiałów zużytych do produkcji 1 tony wytwórcz		374													
		373													
		372													
		371													
		370													
		369													
		368													
		367													
		366													
		365													
		364													
		363													
		362													
		361													
		360													

Wzór „GUKA” Form A4

Tab. 4. Koszty pracy robotników.

„GUKA”		Koszty pracy robotników												NrS-5 rok 1939	
ZAKŁAD															
T r e ś ć		Stycznarz	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Razem
1	Przeciętny koszt pracy na 1 rob.godz.	1,187	1,168	1,168	1,162										
2	Koszt 1 godz.pracy robotnika młodoletniego	1,170	1,174	1,181	1,178										
3	Koszt 1 godz.pracy robotnika średnioletniego	0,98	1,01	1,01	1,02										
4	Koszt 1 godz.pracy kobiety	0,55	0,56	0,60	0,57										
5	Koszt 1 godz.pracy młodocianego w 3-m roku	0,75	0,80	0,84	0,80										
6	Koszt 1 godz.pracy młodocianego w 2-ym roku	0,38	0,38	0,38	0,38										
7	Koszt 1 godz.pracy młodocianego w 1-ym roku	0,22	0,22	0,22	0,22										
8															
9															
10															
①	Przeciętny koszt pracy na 1 rob.godz. Skala w zł														
		2,00													
		1,90													
		1,80													
		1,70													
		1,60													

Wzór „GUKA” Form A4

Tab. 6. Czas i koszt robocizny na 1 tonę wytworu.

„GUKA”		Czas i koszt robocizny na 1 tonę wytworu. W.												Nr S-15 rok 1938	
ZAKŁAD		Miesiąc i rok													
T r e s c		Przebieg na 1 tonę	styczeń	luty	marzec	kwiecień	maj	czerwiec	lipiec	sierpień	wrzesień	październik	listopad	grudzień	Razem
1	Czas w rob. godzinach na stanowisku S ₁	140	132	135	142										
2	Koszty robocizny w zł na stanowisku S ₁	120	118	120	124										
3	Czas w rob. godzinach na stanowisku S ₂	170	166	160	160										
4	Koszty robocizny w zł na stanowisku S ₂	165	164	158	156										
5	Czas w rob. godzinach na stanowisku S ₃	20	21	20	20										
6	Koszty robocizny w zł na stanowisku S ₃	45	45	43	46										
7	Całkowity czas w rob. godzinach na produkcyjnym wytworze	330	319	315	320										
8	Całkowite koszty robocizny na 1 tonę wytworu	320	327	321	326										
9	Całkowity czas w rob. godzinach na produkcyjnym wytworze	330													
		345													
		360													
		375													
		390													
		405													
		420													
		435													
		450													
		465													
		480													
		495													
10	Całkowite koszty robocizny na 1 tonę wytworu	320													
		320													
		345													
		360													
		375													
		390													
		405													
		420													
		435													
		450													
		465													
		480													
495															

WZOR „GUKA” Nr 95

Tab. 7. Świadczenia dla robotników.

„GUKA”		Świadczenia dla robotników														Nr S-4 rok 193	
ZAKŁAD																	
T R E Ś Ć		Przebieg	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	RAZEM		
1	Opłaty na ubezpieczenie chorobowe	75000	5195	5324	5640												
2	Opłaty na ubezpieczenie emerytalne	48000	3324	3401	3605												
3	Opłaty na Fundusz Bezrobocia	45000	3117	3265	3382												
4	Opłaty na Fundusz Pracy	30000	2078	2177	2255												
5	Opłaty na ubezpieczenie od wypadków	54000	3722	3823	4045												
6	Ubezpieczenie robotnicze	62000	5200	5200	5200												
7	Opłaty szkolne za uczniów	3000	250	250	300												
8	Świadczenia ustawowe razem	317000	22886	23440	24497												
9	Stosunek % świadczeń ustawowych do kosztu robocizny	10,5%	11%	11%	10,8%												
10	Koszt ubezpieczeń ustawowych na 1 rob. godz. przeciętnie	0,132	0,115	0,115	0,109												
11	Różne świadczenia ogólne	36000	2560	2640	2720												
12	Różne świadczenia ogólne na 1 rob. godz.	0,115	0,013	0,013	0,013												
13	Suma świadczeń na 1 rob. godz. przeciętnie	0,147	0,128	0,128	0,122												
14	Świadczenia razem w % do robocizny	14,4%	12,3%	12,3%	11,7%												
15	Wszystkie świadczenia razem na 1 rob. godzinę przeciętnie w zł	0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
		0,15															
16	Wszystkie świadczenia razem w % do robocizny głównej	15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															
		15%															

WZOR „GUKA” Form. A6

suje nas liczba przepracowanych dni roboczych i zarobek przypadający nie tylko na jeden dzień pracy, lecz na dzień kalendarzowy. Interesuje nas ilość dni opuszczonych z różnych powodów i wiele jeszcze innych kwestyj.

Przy analizie kosztów należy zwrócić wiele uwagi na koszty świadczeń socjalnych. Opłaty wnoszone do ubezpieczalni społecznych stanowią właściwie pozycję kosztów pracy i interesuje nas stosunek kosztów świadczeń do kosztów robocizny.

Tab. 8. Zatrudnienie zakładu.

GUKA ¹		Zatrudnienie zakładu												Nr 5-2 rok 193	
ZAKŁAD															
T R E Ś Ć		Przelicznik miesięczny	Styczeń	Luty	Marec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Średnia roczna
1	Liczba przeprac. rob. godz.	240 000	199 800	204 080	216 250										
2	Stopień zatrudnienia	100 %	83 %	85 %	90 %										
3	Przelicznik roczny i liczba przeprac. rob. godz. od początku roku	2880 000	199 800	403 080	620 150										
4	Liczba przeprac. godz. nadliczb.	—	158	2310	2724										
5	% godz. nadliczb. do przeprac. ogółem	—	01 %	11 %	12 %										
6	Liczba przeprac. rob. dniówek	—	24 852	25 232	26 865										
7	Liczba rob. dniówek odpowiadających przepr.	—	25 200	25 560	28 000										
8	Liczba rob. dniówek straconych	—	348	228	1135										
9	Rob. dniówki stracone w zł. do maszyn	—	14 %	13 %	9 %										
10	Rob. dniówki stracone na świetlanki	—	—	—	780										
11	Rob. dniówek opuszczanych przez robotn.	—	348	328	355										
12	Liczba dniówek opuszczonych od początku roku	—													
①	Liczba przepracowanych robotników godzin w tysiącach	① ②	300	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260
②	Stopień zatrudnienia zakładu		260	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280

WZOR „GUKA” Format A4

WZOR „GUKA” Format A4

Wysokość kosztów proporcjonalnych zależna jest od stopnia zatrudnienia warsztatów. Przeto zauważywszy zmianę w tych kosztach należy przede wszystkim zwrócić uwagę na stopień zatrudnienia (tabl. 8).

Przy zmniejszonym zatrudnieniu koszty proporcjonalnie spadają w globalnej swej sumie, ale na jednostkę wytworu przypada ich więcej. Szczegółową analizę kosztów proporcjonalnych przeprowadzamy rozpatrując poszczególne pozycje tych kosztów jak np. koszty energii elektrycznej (tabl. 9), koszty konserwacji budynków (tabl. 10), koszty konserwacji maszyn i urządzeń technicznych (tabl. 11), koszty różnych prac pomocniczych (tabl. 12) i wiele innych.

Tabl. 9. Zużycie i koszt energii elektrycznej do napędu.

„GUKA”		Zużycie i koszt energii elektrycznej do napędu												Nr S-10 rok 193	
TREŚĆ		Styczeń	Luty	Martec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Pozostałe	Łałapad	Grudzień	RAZEM	
1	Całkowite zużycie prądu w Kw/godz w poszczególnych miesiącach	25 000	23 400	24 050	24 650										
2	Całkowite zużycie prądu w Kw/godz od początku roku	300 000	23 400	47 450	72 100										
3	Koszt zużytego prądu w zł w poszczególnych miesiącach	2500	2340	2405	2465										
4	Koszt zużytego prądu w zł od początku roku	30 000	23 40	47 45	72 10										
5	Zużycie prądu w Kw/godz na 1000 rob-godz pracy	12,50	11,71	11,79	11,43										
6	Koszt prądu w zł na 1000 rob-godz	125,00	117,10	117,90	114,30										
7	Cena 1000 Kw/godz prądu do napędu	100	100	100	100										
①	Zużycie prądu elektr. w Kw/godz w poszczególnych miesiącach	(1)	(5)												
		12,5													
		26													
		12,5													
		25													
		12,5													
		24													
		11,9													
		23													
		11,7													
⑤	Zużycie prądu elektr. w Kw/godz na 1000 rob-godz	Skala w 1000 Kw/g													
		12,5													
		24													
		11,9													
		23													
		11,7													
		24													
		11,9													
		23													
		11,7													

Wzór „GUKA” forma A6

Tabl. 10. Konserwacja budynków, lokali i instalacji w budynkach.

„GUKA”		Konserwacja budynków, lokali i instalacji w budynkach												Nr S-12 rok 193	
TREŚĆ		Styczeń	Luty	Martec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Pozostałe	Łałapad	Grudzień	RAZEM	
1	Konserwacja dachów	2000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
2	Naprawa łynków ziem.	1600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
3	Remonty w lokalach	3000	—	350	450	—	—	—	—	—	—	—	—		
4	Remonty klatek schodowych korytarzy itp.	500	—	—	250	—	—	—	—	—	—	—	—		
5	Konserwacja wodociągów i kanalizacji	800	200	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—		
6	Konserwacja centralnego ogrzewania	1200	420	380	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
7	Konserwacja sieci oświetl. niemiej. i sygnalizacyjnej	400	25	95	30	—	—	—	—	—	—	—	—		
8	Konserwacja parkanów	600	—	—	120	—	—	—	—	—	—	—	—		
9	Konserwacja dróg i chodników	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
10	Konserwacja nieruchomości razem	10600	645	825	550	—	—	—	—	—	—	—	—		
10	Koszty konserwacji nieruchomości w sumie ogólnej od początku roku	Skala w złotych													
		10.000													
		13.000													
		12.000													
		11.000													
		10.000													
		9.000													
		8.000													
		7.000													
		6.000													

Wzór „GUKA” Nr 95

Tabl. 11. Konserwacja maszyn, urządzeń technicznych, narzędzi i przyrządów.

„GUKA”		Konservacja maszyn, urządzeń technicznych narzędzi i przyrządów												Nr S-13 rok 193	
ZAKŁAD															
T r e ś c		Prelim.	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Pazdziernik	Listopad	Grudzień	RAZEM
1	Konservacja silników i części do napędu	5000	600	400	500										
2	Konservacja i drobne naprawy maszyn	10000	850	650	500										
3	Konservacja dźwignów	2000	450	450	800										
4	Konservacja środków transportowych	1500	120	80	50										
5	Konservacja narzędzi	8000	1020	780	800										
6	Konservacja sprężarek	5000	400	420	180										
7	Konservacja modeli	1200	35	55	30										
8	Konservacja urządzeń maszynowych	2500	300	50	100										
9	Konservacja urządzeń biurowych	1000	200	50	—										
10	Konservacja sprzętów gospodarczych	800	100	60	40										
11	Konservacja ruchomości razem	82000	4075	2695	3000										
12	Koszty konserwacji ruchomości w sumie ogólnej od początku roku														

Skala w tysiącach złotych

Tabl. 12. Różne prace pomocnicze i przestoje.

„GUKA”		Różne prace pomocnicze i przestoje												Nr S-14 rok 193	
ZAKŁAD															
T r e ś ć		Prelimin.	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Pozdźniem	Listopad	Grudzień	Razem
1	Transport wewnętrzny	8000	650	620	680										
2	Utrzymanie porządku	12000	920	900	980										
3	Kontrola produkcji	6000	420	450	430										
4	Praca personelu nadzorczego	24000	1800	1850	1950										
5	Pomoc przy produkcji	18000	1500	1400	1400										
6	Różne prace gospodarcze	8000	600	650	620										
7	Przygotowanie maszyn do pracy	3000	320	180	400										
8	Przeładowanie maszyn	4000	—	1500	100										
9	Przestoje płatne	2000	120	80	70										
10	Razem	77000	6430	7630	6530										

Różne prace gospodarcze i przestoje płatne w sumie ogółem od początku roku

Skala w tysiącach złotych

100
90
80
70
60
50
40
30
20
10

Wzdr „GUKA” str. 93

Rozpatrując koszty konserwacji zmuszeni jesteśmy również zbadać i zanalizować koszty robocizny i materiałów pomocniczych jeżeli konserwacja jest prowadzona we własnym zakresie.

Podobnie i inne pozycje kosztów łączą się ze sobą. Toteż musimy prowadzić w statystyce wiele dla nas pozornie niepotrzebnych wykazów i zestawień. Np. duży wpływ na kształtowanie się kosztów odgrywa skład personelu zakładu. Zmniejszenie liczby pracowników wykwalifikowanych przy jednoczesnym zwiększeniu liczby pracowników niewykwalifikowanych może wskazywać na uproszczenie metod pracy, należy tylko wtedy zbadać czy nie spadła wydajność i jakość produkcji.

Tabl. 13. Personel zakładu.

GUKA

Personel zakładu

Nr S-1 rok 193

ZAKŁAD

TŁOŚĆ

Pracownicy
miesięczni

Lipiec

Luty

Marzec

Kwiecień

Maj

Czerwiec

Lipiec

Sierpień

Wrzesień

Październik

Listopad

Grudzień

Średnia
roczna

1	Liczba robotników ogółem	1700	1050	1065	1120										
2	Liczba robotników ogółem	710	600	605	620										
3	% robotników ogółem do ogółem	60 %	57 %	57 %	55 %										
4	Liczba robotników ogółem	325	315	325	335										
5	% robotników ogółem	37 %	30 %	30 %	31 %										
6	Liczba robotników	190	110	115	115										
7	% robotników ogółem	10 %	10 %	11 %	10 %										
8	Liczba robotników	15	25	25	30										
9	% robotników	3 %	2 %	2 %	2 %										
10	Liczba pracowników ogółem	170	118	118	120										
11	% pracowników ogółem	10 %	11 %	11 %	10 %										
12	Liczba pracowników ogółem	68	68	68	68										
13	Liczba pracowników ogółem	30	30	30	30										
14	Liczba pracowników ogółem	6	6	6	6										
15	Liczba pracowników ogółem	25	24	24	25										
16	Liczba pracowników ogółem	11	10	10	11										
17	Liczba robotników ogółem	1400													
18	Liczba robotników ogółem	1300													
19	Liczba robotników ogółem	1200													
20	Liczba pracowników ogółem	1100													
21	Liczba pracowników ogółem	1000													
22	Liczba pracowników ogółem	900													
23	Liczba pracowników ogółem	800													
24	% pracowników ogółem	25													
25	% pracowników ogółem	150	68												
26	% pracowników ogółem	160	70												
27	% pracowników ogółem	170	65												
28	% pracowników ogółem	180	58												
29	% pracowników ogółem	190													
30	% pracowników ogółem	100													

WZG GUKA - Toruń 06

WZG GUKA - Format A4

Dla szczegółowej analizy kosztów potrzebne są również różne dane techniczne, jak np. dla analizy kosztów eksploatacji kolei elektrycznych potrzebne są dane o przejechanych wozokilometrach, o przejechanych kilometrach względnie godzinach pracy silników, nastawników i innych części wozu.

Zbieranie tych wszystkich danych i ich układ w tablice statystyczne ma znaczenie nie tylko dla analizy kosztów. Nie mniejszą rolę odgrywa statystyka w przedsiębiorstwie dla

przewidywania i planowania. Ustalanie norm i wzorów, aczkolwiek oparte przeważnie na obliczeniach technicznych znajduje jednak w statystyce potwierdzenie, a w pewnych wypadkach można jest ustalić tylko dzięki statystyce.

Niejednokrotnie statystyka kosztów zastępuje nawet rachunkowość kosztów. Otrzymane z rachuby głównej dane liczbowe oraz różne dane z bezpośrednich dokumentów wpisuje się do odpowiednich formularzy i przelicza na ustalone jednostki wytwórcze.

Najczęściej jednak statystyka przemysłowa jest prowadzona zupełnie niezależnie od rachunkowości. Jest to powodem oderwania się statystyki od życia przedsiębiorstwa i zepchnięcia jej do roli zbierania różnych danych dla urzędów. Statystyka jest traktowana wtedy jako konieczne zło, a nie jako poważny instrument do oceny gospodarności i aparat dostarczający danych do planowania.

Aby statystyka spełniła w gospodarce przedsiębiorstwa przemysłowego swoją właściwą rolę, trzeba aby była prowadzona bieżąco i przysparzała aktualnych danych interesujących zarówno kierownictwo naczelne, jak i kierowników poszczególnych działów. Układ wykazów statystycznych powinien być opracowany w ścisłym porozumieniu kierownictwa rachunkowości z kierownikami technicznymi i administracyjnymi.

DYSKUSJA NAD REFERATEM INŻ. ST. GUZICKIEGO W WARSZAWIE.

I n ż. J. M i l l e r. Prowadzenie prac i badań statystycznych wiąże się ściśle z kosztami. Statystykę prowadzi szereg zakładów przemysłowych różnymi metodami a nie otrzymując zadawalających wyników nieraz przerywa. Powstaje zagadnienie kiedy i w jakich warunkach prowadzenie statystyki jest opłacalne oraz ile należy poświęcić w wydatkach na statystykę.

O d p o w i e d ź r e f e r e n t a. Statystyka opłaci się wtedy, gdy zapobiegnie błędom. Jeden wykryty błąd może nieraz pokryć koszt długoletnich dochodzeń statystycznych. Oczywiście statystyka nieudolnie prowadzona nic nie da. Statystyka wymaga zatem fachowego aparatu, którego koszt zależy od stopnia precyzji. Statystyka musi dawać pewność pracy.

Jaki ma być właściwy stosunek kosztów prowadzenia statystyki do kosztów ogólnych? — Trudno określić ściśle. Jako granicę należy przyjąć koszty prowadzenia statystyki przez konkurencję oraz czy jest dostatecznie rozpowszechniona informacyjna obsługa statystyczna w ramach statystyki ogólnej państwowej, samorządu gospodarczego, związków branżowych itp. Jako orientację ogólną należy przyjąć, że odsetek wydatków na prowadzenie statystyki w stosunku do ogólnych kosztów jest mały.

Koszt prowadzenia statystyki zależy również od zadań, jakie ustawowo ciążyą na przedsiębiorstwach w zakresie statystyki urzędowej. Należy dążyć do tego, aby wymieniona statystyka uwzględniała równocześnie jak najbardziej potrzeby przedsiębiorstw w interesie zarówno ścisłości jak zwiększenia stopnia opłacalności statystyki.

I n ż. E. S o c h a c z e w s k i. Zagadnienie opłacalności statystyki wiąże się ściśle z tym, czy statystyka wykrywając defekty przyczynia się do usunięcia strat, jak również czy kierownictwo potrafi badać przy pomocy statystyki zjawiska, zachodzące w przedsiębiorstwie oraz wyciągać z nich odpowiednie wnioski. Statystyka nie może stanowić wielkiego aparatu w przedsiębiorstwie, pozostającego w oderwaniu od innych działów, natomiast jako produkt uboczny innych, normalnych czynności czy obliczeń, jak np. zestawień list płacy itp. statystyka jest związana ściśle z przedsiębiorstwem

Orientacyjny koszt prowadzenia statystyki w przedsiębiorstwach dużych waha się około 1% ogólnych kosztów.

O d p o w i e d ź r e f e r e n t a. W omawianych na przykładzie zakładach statystyka zorganizowana powstawała z normalnych czynności rachunkowych.

I n ż. W. S i w e c k i. Statystyka związana jest ściśle z praktycznymi potrzebami kierownictwa zakładu przemysłowego. Nawet w drobnym zakładzie, zatrudniającym 30 osób ma również pełne zastosowanie. Jednak statystyką należy umieć się posiłkować, a w związku z tym czytać dane statystyczne, które muszą być zawsze rozpatrywane w związku z ogólnymi danymi statystyki. Ważnym jest w odniesieniu jednak do danego przedsiębiorstwa znaleźć przy pomocy metod statystycznych właściwe temu przedsiębiorstwu mierniki.

O d p o w i e d ź r e f e r e n t a. Znalezienie właściwego miernika dla oceny przedsiębiorstwa przy posilkowaniu

się danymi statystycznymi stanowi jedno z najważniejszych zagadnień.

I n ż. J. M i l l e r. Statystyka spełnia jako instrument poznania i kontroli szczególnie doniosłą rolę w przedsiębiorstwie, kierowanym na zasadzie planu.

D r J. W i ś n i e w s k i. Przedstawione tablice są proste, trudność polega na ich przygotowaniu. Zastrzeżenia nasuwają przedstawione przy pomocy wskaźników wahania cen, w których przyjęto do obliczeń okresy kalendarzowe, wówczas gdy szereg gałęzi produkcji nasuwa potrzebę uwzględnienia wahań sezonowych (produkcja cementu itp.).

I n ż. E. S o c h a c z e w s k i. Przytaczane przykłady wskazują praktycznie możliwość wykorzystania zapisów dla celów rachunkowych również dla celów statystycznych. Co do rozmiarów przedsiębiorstwa, w których statystyka się opłaca to nawet w przedsiębiorstwach małych będzie się opłacać, jeżeli jest fachowo i dobrze postawiona.

S t. S t r a k a c z. Zainteresowanie w przedsiębiorstwie statystyką kierownictwa stanowi zagadnienie, z którym często się spotykamy, a który decyduje w związku ze stopniem użyteczności statystyki jako środka analizy oraz kontroli o powodzeniu i rozwoju statystyki.

M g r W. S k r z y w a n. Mamy do czynienia z połączeniem trojakiego rodzaju sprawozdawczości: buchalterii, kalkulacji i statystyki. Wszystkie te dziedziny przenikają się i muszą współdziałać, aby dać pełny obraz gospodarki finansowej przedsiębiorstwa. W omawianym przez referenta układzie tablic mamy przykłady rozwiązywania tych zagadnień. Głównym problemem racjonalnej analizy jest właściwy układ kont, umożliwiający odczytanie faktycznego sensu gospodarczej działalności przedsiębiorstwa.

W. S t o p c z y k. Na podkreślenie zasługuje niewątpliwie duża prostota i przejrzystość układu przytoczonych przez referenta tabel.

J. K a n t o r. Na uwagę zasługuje sprawa zakresu, jaki może być objęty przez omawiane w referacie tablice, które w tym układzie dotyczyć mogą przedsiębiorstw wielkich.

O d p o w i e d ź r e f e r e n t a. Wypowiedziane przez przedmówców uwagi potwierdzają słuszność zasad, na których oparte są omawiane tablice statystyczne, mogą one być stosowane nawet w małych przedsiębiorstwach.

DYSKUSJA NAD REFERATEM INŻ. ST. GUZICKIEGO W KATOWICACH.

Dr R. Bułowski. Przedstawione przez prelegenta tablice mają podwójny charakter. Z jednej strony mogą one służyć jako zestawienia kontrolno-sprawozdawcze, co wynika z umieszczenia na nich rubryki, zawierającej dane preliminarzowe, a także z połączenia zestawień liczbowych z wykresami Gant'a, z drugiej strony mają one kierownictwu przedsiębiorstwa dostarczyć materiałów, umożliwiających przeprowadzenie pewnej analizy kosztów produkcji. Pod jednym jak i drugim względem nie mogą one jednak, jak to zresztą prelegent sam zaznaczył, rościć pretensji do wyczerpującego załatwienia sprawy.

Jeżeli chodzi o sprawozdawczość statystyczną, to nie jest ona zupełna, gdyż dane uwzględnione na tablicach zostały dobrane pod kątem widzenia potrzeb informacyjnych, nasuwających się przy rozpatrywaniu zagadnienia kosztów produkcji, zagadnienia niewątpliwie bardzo zasadniczego, lecz nie jedyne, z jakim się ma doczynienia w ekonomice prywatnej. Jako materiał analityczny zaś przedstawione tablice mogą tylko o tyle oddać pewne usługi, że mogą z grubszą zorientować przedsiębiorcę, w jakim kierunku winny pójść poszukiwania czynników, wpływających na takie a nie inne ukształtowanie się kosztów produkcji w jego przedsiębiorstwie. Właściwe wyjaśnienie przyczyn, powodujących zmiany w kosztach produkcji będzie często wymagało nie tylko znacznie głębszego wniknięcia w warunki produkcyjne przedsiębiorstwa, i co zatem idzie większego różniczkowania danych liczbowych, lecz także zastosowania subtelniejszych metod analizy statystycznej. Przy tym może okazać się koniecznym zestawienie danych statystycznych za dłuższy okres czasu niż rok.

Z powyższego zdaje się wynikać, że chęć użytkowania tych samych tablic jednocześnie jako kontrolno-sprawozdawczych i jako analitycznych napotyka na poważne trudności. To też nasuwa się myśl, czy nie lepiej było by zagadnienie analizy kosztów produkcji potraktować oddzielnie od sprawozdawczości statystycznej. Pozwoliłoby to tablice analityczne bardziej dostosować do celu, któremu mają służyć.

Uwzględnione na tablicach dane statystyczne zostały przez referenta potraktowane jako gotowe. Mogłoby to wywołać wrażenie, że zebranie tych danych jest rzeczą łatwą i prostą. Pogląd taki byłby mylny. Każda z uwzględnionych

statystyk, czy to weźmiemy pod uwagę statystykę produkcji, stanu zatrudnienia, wydajności pracy, czy statystykę zakupów, czy też jakąkolwiek inną, posiada swą problematykę, nieraz bardzo trudną i skomplikowaną.

Jeżeli zbierane dane statystyczne mają przedsiębiorstwu przynieść właściwy pożytek, należy jak największy nacisk położyć na stronę metodyczną dokonywanych prac statystycznych i należytą ich organizację. Inaczej bowiem łatwo zdarzyć się może, że na tablicach sprawozdawczych znajdują się dane błędne, które mogą spaczyć przeprowadzaną analizę, a nawet stać się przyczyną fałszywych pociągnięć w polityce gospodarczej przedsiębiorstwa. W większych zakładach pracy o skomplikowanych warunkach produkcyjnych, kierownictwo pracami statystycznymi, a zwłaszcza też przeprowadzanie analiz statystycznych, powinno leżeć w ręku osób, które nie tylko są dokładnie obznajmione z życiem danego organizmu wytwórczego i jego warunkami pracy, lecz ponadto posiadają także odpowiednie przygotowanie statystyczne, tak praktyczne jak i teoretyczne.

J. C y w a n o w s k i. Jedną z cech istotnych odróżniających statystykę od księgowości zarówno finansowej jak i ruchowej (kalkulacji) jest fakt, że statystyka wybiegając poza okres eksploatacyjny pozwala przeprowadzać porównanie za szereg okresów ubiegłych. Okoliczność powyższa jest bardzo istotna przy opracowywaniu formy tablic rejestrujących dane statystyczne. Odpowiedni wybór okresu sprawozdawczego (dzień, dekada, miesiąc, kwartał, półrocze, rok) posiada istotne znaczenie dla możliwie najpełniejszej użyteczności statystyki.

Przez wybór zbyt krótkich okresów sprawozdawczych zjawiające się zmiany w szeregu cyfrowym, spowodowane przypadkowymi przyczynami, mogą doprowadzić do błędnych wniosków i zarządzeń.

Znów wybór dłuższych okresów kryje w sobie niebezpieczeństwo, że nagle zmiany zachodzące w toku procesu gospodarowania, spowodowane bądź to wpływami rynku, konkurencji i innymi okolicznościami, zbyt późno dojdą do świadomości właściwych czynników, co uniemożliwi rychłe wydanie odpowiednich zarządzeń.

Trudności tych można uniknąć przez kojarzenie zarówno okresów krótkich jak i długich przy zastosowaniu metody kumulatywnej rejestracji cyfr statystycznych.

Przedstawiona przez referenta forma tablic statystycznych, ograniczająca się tylko do roku sprawozdawczego

(wg miesięcy), nie spełnia postulatu pełnej porównywalności o znaczeniu podanym powyżej. Ponadto tablice te obejmują zbyt wiele szczegółów, przez co istotne elementy kosztów własnych giną.

Dlatego też w pewnych zagadnieniach, jak np. wytwórczości, ilości załogi, ilości przeprowadzonych dniówek itd., mogłaby znaleźć zastosowanie kombinowana tablica statystyczna, obejmująca szereg lat rozbitych na miesiące wraz z kumulacją poszczególnych miesięcy. Taka tablica dałaby następujące możliwości porównania:

- a) porównanie poszczególnych miesięcy roku sprawozdawczego z analogicznymi miesiącami lat ubiegłych,
- b) porównanie poszczególnych miesięcy roku sprawozdawczego z przeciętną miesięczną lat ubiegłych.

Ponadto zastosowanie kumulacji na tychże tablicach pozwala na:

- c) porównanie każdorazowej sumy od początku roku sprawozdawczego z odpowiednią sumą w latach ubiegłych,
- d) porównanie rocznej sumy roku sprawozdawczego z sumami rocznymi lat ubiegłych.

I n ż. A. W. K w i e c i ń s k i. Tematu dyskusji nie może stanowić ani konkretny przykład techniczny, przy pomocy którego referent zilustrował swój sposób prowadzenia statystyki, ani też jego uwagi o kosztach własnych, gdyż zagadnieniom tym można by poświęcić cały szereg wieczorów dyskusyjnych, lecz wyłącznie tylko sam system prowadzenia statystyki.

Tu nasuwają się następujące uwagi:

1) W przedstawionych tablicach odczuwa się brak jednolitej zasady uporządkowania zawartych w nich danych, któraby nam ułatwiła odszukanie cyfr potrzebnych w danej chwili; taki sam sposób zestawienia danych znajdujemy już obecnie w statystykach przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, gdzie odnalezienie potrzebnych danych na ogół nie jest zadaniem łatwym.

2) Poza tym należało by podkreślić znaczenie wykresów funkcjonalnych dla wyników całkowitych w statystyce przemysłowej. Wykresy te możemy dla potrzeby statystyki przedstawić w kształcie linii prostej, co znakomicie ułatwia wszelką kontrolę. Wyniki jednostkowe natomiast, aczkolwiek w niektórych wypadkach również potrzebne, układają się graficznie zazwyczaj według krzywej hiperbolicznej wzgl. zbliżonej do hiperboli, przedstawiającej oczywiście znacznie większe trudności przy narysowaniu, aniżeli linia prosta.

3) Wreszcie można mieć zastrzeżenie co do formatu stosowanego przez prelegenta: format A_3 nie nadaje się w stanie niezłożonym do umieszczenia w teczce, musimy go zatem złożyć co najmniej do połowy wielkości. Ale nawet format A_4 jeszcze nie daje nam możliwości ułożenia go w sposób „anatomiczny”, opisany przeze mnie w swoim czasie ¹⁾, a ułatwiający znacznie odnalezienie poszukiwanych danych. Największy format nadający się do umieszczenia w tablicach rozmiarów teczkowych, a umożliwiający stosowanie metody anatomicznej, jest format A_5 , który moim zdaniem dla statystyki przemysłowej jest formatem najodpowiedniejszym.

M g r. A n i s z c z y k. W większych zakładach przemysłowych nie małą rolę odgrywa wypadkowość i związane z nią obniżenie lub podwyższenie składek ubezpieczeniowych. Jeśli zważymy, że np. na Śląsku rocznie co szósty górnik ulega wypadkowi oraz, że jedna kopalnia płaci około 50.000 zł składek ubezpieczeniowych, — a z drugiej strony, że nowa ustawa ubezpieczeniowa przewiduje obniżenie składek w razie redukcji wypadków, — to dojdziemy do wniosku, że statystyka wypadkowości również musi być uwzględniona przy analizie kosztów przedsiębiorstwa.

Prócz tego zabierali głos pp. inż. Oleński i Bieniek.

R e f e r e n t i n ż. G u z i c k i dziękując dr Buławskiemu za wnikliwą krytykę wyjaśnia, że przedstawione słuchaczom tablice stanowią tylko wyjątek z całego zespołu tablic obejmujących poszczególne dane gospodarcze i techniczne. Tablice obejmują roczny okres gospodarczy podzielony na dwanaście miesięcy. Prowadząc statystykę kilku lat rozumie się, że można układać takie same tablice obejmujące wiele rocznych okresów zamiast wielu miesięcy.

Rozszerzenie tablic, aby je bardziej dostosować do celów analizy jest zawsze możliwe, ale w danym wypadku chodziło autorowi właśnie o tablice najprostsze.

Liczbę podane w tablicach otrzymuje się z dokumentów rachunkowych przez wybieranie i odpowiednie przeliczanie. Słusznie zwraca uwagę p. dr Buławski, że przy opracowywaniu danych statystycznych należy kłaść jak największy nacisk na metodyczną stronę pracy statystyka.

Twierdzenie p. Cywanowskiego, że tablice statystyczne obejmujące szereg lat podzielonych na okresy miesięczne dałyby więcej danych porównawczych jest słuszne, ale ta-

¹⁾ „Metoda anatomiczna i jej zastosowanie w praktyce”. „Przegląd Organizacji” 1937 nr. 12.

blisce takie musiałyby być bardzo duże, względnie zawierać mniej danych, co znów utrudnia rozpatrywanie.

P. inż. Kwieciński radby widzieć tablice statystyczne w jak najmniejszym formacie. Wymaganie to trudno pogodzić z jednoczesnym żądaniem pomieszczenia jak największej danych na jednej tablicy. Format użyty przez autora A_4 , nie jest tak niewygodny, zresztą można go zmniejszyć na A_5 , ale trzeba pisać małe, źle czytelne cyfry. Co do innego uporządkowania danych w przedstawionych tablicach, to właśnie taki, a nie inny porządek ułatwiał autorowi kontrolę i przeprowadzanie analizy. Porządek taki jest dobry dla przedsiębiorstwa typu przetwórczego, dla innych, np. dla kopalni węgla, co szczególnie interesuje p. inż. Kwiecińskiego, może on być nie odpowiedni. Dla każdego rodzaju zakładu potrzebny jest inny układ, no i indywidualne wymagania kierownictwa odgrywają tu nie małą rolę.

KBONIKA SEKCJI I TOWARZYSTWA.

SEKCJA STATYSTYKI W PRZEDSIĘBIORSTWIE.

Sekcja odbyła w okresie styczeń — marzec następujące zebrania naukowe, połączone z referatami:

W dn. 17 lutego 1939 r. prof. St. Moszczeńskiego pt. „Statystyka a księgowość”.

W dn. 17 marca br. odbyło się Zebranie Organizacyjne Sekcji.

Zapowiedziany referat dyr. inż. W. Siweckiego pt. „Statystyka na usługach przemysłowca”, ze względu na niedomaganie referenta, przełożony został na inny termin.

Na zebraniu organizacyjnym Sekcji Statystyki w Przedsiębiorstwie wyłoniony został Zarząd Sekcji w składzie: prof. dr Jan Piekalkiewicz — przewodniczący, inż. Benedykt Nawrocki — wiceprzewodniczący, mgr Kazimierz Romaniuk — wiceprzewodniczący i delegat do Rady Polskiego Towarzystwa Statystycznego, Wojciech Stopczyk — sekretarz i Zygmunt Zaremba — zastępca sekretarza.

SPROSTOWANIE. Prostuujemy nieprawidłowo podane w nr 7/8 „Statystyki w Przedsiębiorstwie” nazwisko prof. Banachiewicza.

TREŚĆ NASTĘPNEGO NUMERU:

Prof. St. Moszczeński — „Statystyka a księgowość. Dyskusja nad referatem prof. St. Moszczeńskiego.

Dyskusja nad referatem prof. St. Moszczeńskiego.

**Czytajcie, prenumerujcie i współpracujcie z czasopi-
smem fachowym dla szerokich rzesz pracowników rze-
miosła i przemysłu metalowego:**

„MECHANIK”

Obejmuje ono swym zasięgiem wszystkie dziedziny, na któ-
rych opiera swą działalność przemysł metalowy, a w szczeg.
mechanikę stosowaną, gospodarkę celną, materiałoznaw-
stwo (w szczeg. metaloznawstwo), kalkulację rzemieślniczą
i warsztatową, zagadnienia ruchu fabrycznego i bezpieczeń-
stwa pracy, maszynoznawstwo, metalurgię, odlewnictwo,
obróbkę plastyczną metali, spawanie, obróbkę termiczną
ulepszającą, obróbkę skrawającą i pomiary warsztatowe.

P r e n u m e r a t a :

roczna 10 zł, kwartalnie 2.50 zł i miesięczna 1.— zł.
PKO nr konta 22408.

Adres Redakcji i Administracji:

Warszawa, Al. Jerozolimskie 8 m. 13. Telefon 2-81-85.

Redakcja otwarta codziennie (prócz sobót) od godz. 1.
do 19-ej min. 30.

Administracja czynna codziennie w godz. od 9-ej do 15-ej
(w soboty do 14-ej) oraz we wtorki, środy i piątki w godz.
od 18-ej do 20-ej.

Wydawca: Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich.

Cena niniejszego numeru „Statystyki w Przedsiębiorstwie” 1 zł.

Prenumerata roczna 8 zł, łącznie z „Przeglądem Statystycznym” 16 zł.

Konto PKO. 16 797.

Cennik ogłoszeń na żądanie.

WYDAWCA: w imieniu Polskiego Tow. Statystycznego dr Jan Wiśniewski.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: prof. dr Jan Piekalkiewicz.
